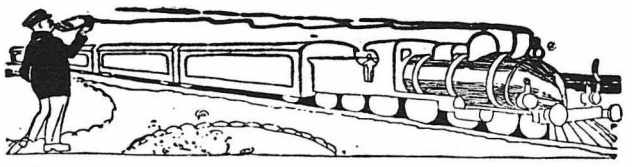

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΑΛΦΑ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

Πολλοὶ μανιακοί, ἐπεχείρησαν νὰ γράψουν διάφορα συγγράμματα στὰ ὁποῖα νὰ μὴ περιέχωνται ὡρισμένες λέξεις ἢ γράμματα. Τὸ περιφημότερο ὅμως ἀπ' αὐτὰ εἶνε μία μακροσκελεστάτη «Ἐρωτικὴ Ἐπιστολὴ» κάποιου δικηγόρου ὀνόματι Μαρσάν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀποκλεισθῆ...ὅλα τὰ **α**! Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔχει τυπωθεῖ, ἕνα δὲ ἀντίτυπόν της ὑπάρχει στὴν Ἐ.Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων. Κατὰ τοὺς εἰδότας, εἶνε...θαῦμα ἀσυναρτησίας.

***

Κάποιος ἄλλος μονομανής, ὀνόματι Ροντέν, συνέγραψε στὰ 1816 ἕνα θεατρικὸ ἔργο μὲ τὸν ἐξωφρενικὸ τίτλο: «Τὸ Ἔργο χωρὶς Α», τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαίχθη στὸ παρισινὸν θέατρον Βαριετέ. Ἡ περιέργεια τοῦ κοινοῦ εἶχεν ἐξαφθῆ ὡς ἦτο φυσικό, σὲ μεγάλο βαθμὸ κατόπιν τῆς ἀναγγελίας.Τὸ παράξενο αὐτὸ ἔργο...δὲν θὰ περιεῖχε οὔτε ἕνα «α!». Καὶ τὸ βράδυ τῆς πρώτης παραστάσεως, τὸ θέατρο ἦτο γεμάτο κόσμο. Φαντάζεσθε ὅμως τὴν ἔκπληξη τοῦ κοινοῦ ὅταν, μόλις ἄνοιξε ἡ αὐλαία ἡ πρώτη φράσις τὴν ὁποίαν ἄκουσε ἦταν ἡ ἑξῆς:

— Ἀ! Κύριε...Νά σας!...

Τί εἶχε συμβεῖ; Ἁπλούστατα: ὁ ἠθοποιὸς δὲν εἶχε ἀκούσει καλὰ τὸν ὑποβολέα. καὶ εἶπε τὴν παραπάνω φράση ἀντὶ νὰ πῆ:

— Ἔ. κύριε...Ἰδοὺ ἐσεῖς!...

Ὁ ἠθοποιὸς ἔσπευσε φυσικὰ νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος του. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔσωσε τὴν κατάστασιν. Τὸ ἔργο δὲν περιεῖχε μέν. πράγματι, κανένα α ἦταν ὅμως τόσο...ἠλίθιο, ὥστε ἐμαξιλαρώθηκε πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ καλὰ-καλὰ ἡ τρίτη πρᾶξις!... **Ὁ Ἀναλφάβητος**

*

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ Ἀμερικανικὴ Λεγεών, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῆ εἰς τὰς 19 Σεπτεμβρίου τὸ Παρίσι διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 10ετηρίδος τῆς ἀποβάσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος περιλαμβάνει καὶ μίαν ὀρχήστραν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐθελοντὰς τῆς Λεγεῶνος ποὺ κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ ἐξ ἐπαγγέλματος μουσικοί. Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκονται δύο ὀδοντοϊατροί, δύο δικηγόροι, ἕνας διευθυντὴς ἐφημερίδος, τρεῖς τραπεζῖται, τρεῖς διευθυνταὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἕνας ζωγράφος ντεκορατὲρ καὶ τέλος ἕνας ἀτηματίας. Ὁ τελευταῖος παίζει τὴν γκράν-κάσσαν τῆς ὀρχήστρας.

λίγο νὰ γυρίσῃ πίσω. Θυμήθηκε ὅμως τοῦ γίγαντα τὰ λόγια καὶ κρατήθηκε. Κι' ἔτσι, σὲ κάμποσην ὥρα, ἔφτασε στὴν κορυφή. Στάθηκε, κύτταξε γύρω της, κι' εἶδε σὲ μιὰ γούβα ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ κοντά, τὸ περίφημο νερὸ τῆς ζωῆς. Πῆρε τὸ χάλκινο κανάτι ποὺχε φέρει μαζί της καὶ τὸ γέμισε ὡς ἀπάνω. Δίπλα στὴ γούβα ἡ κόρη εἶδε τὸ περίφημο δέντρο τῆς ὀμορφιᾶς, ποὺ ἡ ρίζες του ἦταν μέσα στὸ νερὸ τῆς ζωῆς καὶ ποὺ σ' ἕνα του κλαρὶ ἀπάνω καθότανε τὸ πουλὶ ποὺ μιλοῦσε σὰν ἄνθρωπος.

Ἡ κόρη κατώρθωσε νὰ πιάσῃ τὸ πουλί, τὤβαλε σ' ἕνα κλουβὶ ποὺχε πάρει μαζί της, ἔκοψε κι' ἕνα κλαρὶ ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς ὀμορφιᾶς καὶ κίνησε νὰ φύγῃ.

Τότε, ἀμέσως ὅλα τὰ λιθάρια τοῦ βουνοῦ ἔγιναν ἄνθρωποι. Κι' οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ περικύκλωσαν τὴν κόρη κι' ἄρχισαν νὰ τὴν εὐχαριστοῦν, ἐπειδὴ αὐτὴ τοὺς εἶχε σώσει. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς, ἡ κόρη δὲν ἄργησε νὰ βρῇ καὶ τ' ἀδέρφια της. Καὶ τότε ξεκινήσανε κι' οἱ τέσσερες μαζὺ γιὰ τὸ παλάτι τους.

Μόλις φθάσανε στὸ παλάτι, τὸ κορίτσι πῆγε καὶ φύτεψε τὸ κλαρὶ τοῦ δέντρου τῆς ὀμορφιᾶς στὸ περιβόλι τοῦ παλατιοῦ. Τὸ πότισε καὶ μὲ νερὸ τῆς ζωῆς καὶ τὸ κλαρὶ γρήγορα ἔγινε δέντρο ἔκανε πολλὰ λουλούδια, καὶ τὸ πουλὶ ποὺ μιλοῦσε σὰν ἄνθρωπος πῆγε καὶ κάθισε μέσ' τὰ κλαριά του.

Ἀνάμεσα στὸν κόσμο ποὺ ἄρχιζε πάλι νὰ μαζεύεται καὶ νὰ θαυμάζῃ τὸ παλάτι καὶ τοὺς θησαυρούς του, πῆγε μιὰ μέρα κι' ὁ γυιὸς τοῦ βασιλιᾶ. Ὅταν τὸ βασιλόπουλο εἶδε τὸ κορίτσι ποὺχε κατορθώσῃ ν' ἀποκτήσῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ βουνοῦ, ἐνῶ τόσα παλληκάρια εἶχαν δοκιμάσει καὶ ἀποτύχει, δήλωσε ἀμέσως πὼς τὴν ἤθελε γιὰ γυναῖκα του. Ἔτσι σὲ λίγες μέρες,ἑορτάσθηκαν πανηγυρικὰ οἱ γάμοι τους στὸ παλάτι τοῦ βασιλιᾶ, κι' ἔπειτα τὸ βασιλόπουλο πῆρε τὴ γυναῖκα του στὸ διό του τὸ παλάτι, καὶ ἔζησε μαζὶ της πολλὰ - πολλὰ κι' εὐτυχισμένα χρόνια.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ ἱστορία ἑνὸς φορέματος χοροῦ.

Ὁ μαρκήσιος ντὲ Πὶς μολονότι εἶχε μιὰ χαριτωμένη καὶ ὡραιοτάτη γυναῖκα ἦταν, ἐντούτοις τρομερὰ μουντάρης. Ἐννοοῦσε νὰ ἔχῃ πάντοτε φίλην τὴν ὁποίαν καὶ συντηροῦσε πλουσιώτατα. Αὐτό, ἐννοεῖται, ἡ μαρκησία τὸ ἔφερε βαρέως...

Κάποτε ἔτυχε νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ὁ ἄνδρας της εἶχε παραγγείλει ἕνα πολυτελέστατο φόρεμα χοροῦ γιὰ τὴν φίλην του. Χωρὶς νὰ χάσῃ τότε καιρό, ἔστειλε μιὰν ἀκόλουθό της στὸ κατάστημα ὅπου εἶχε παραγγελθεῖ τὸ φόρεμα καί... τὸ παρέλαβεν αὐτή! Τὸ βράδυ ὅταν ὁ μαρκήσιος γύρισε σπίτι του, ἡ γυναῖκα του τὸν ὑπεδέχθη... φορῶντας τὸ πολυτελὲς φόρεμα.

— Πῶς σοῦ φαίνεται, ἀλήθεια; τὸν ἐρώτησε πονηρά.

— Εἶνε θαυμάσιο, ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος πειραγμένος. Κρῖμας ὅμως! Τοῦ ἄξιζε καλλίτερη τύχη!...

— Τὸ ἴδιο λέει ὅλος ὁ κόσμος καί... γιὰ μένα! εἶπε τότε ψυχρὰ ἡ μαρκησία.

***

Οὓς Θεὸς συνέζευξε...

Μιὰ μέρα—διηγεῖται ὁ Ταλμὰν ντὲ Ρεώ—ποὺ ὁ κ. ντὲ Σερράο... ἔδερνε τὴ γυναῖκα του ἔτυχε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ὁ πατέρας τοῦ Μπωτρύ. Ὁ Μπωτρύ, μόλις ἀντίκρυσε τὸ σύμπλεγμα τῶν δερομένων συζύγων, ἐγύρισεν ἀπαθέστατα κι' ἑτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ.

— Μὰ καλά, κύριε, τοῦ φώναξε τότε μιὰ ὑπηρέτρια ποὺ εἶχε μείνει κατάπληκτη μὲ τὴν ἀπάθειά του, δὲν ἐπεμβαίνετε;... Δὲν πᾶτε νὰ τοὺς χωρίσετε;...

— Σσσ!... τῆς ἀπήντησεν ὁ Μπωτρύ. Δὲν ξεύρεις, παιδί μου τὸ ρητὸν ποὺ λέει... «*Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξε ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω*»!.

***

Μία πρωτότυπος πρότασις γάμου.

Ὁ Σαὶν - Σιμόν, ἔκαμε κάποτε στὴν κυρία ντὲ Σταὲλ τὴν ἑξῆς παράξενη πρότασι.

— Σεῖς, κυρία, εἶσθε ἡ μεγαλείτερη γυναῖκα τῆς ἐποχῆς σας. Ἐγὼ πάλιν εἶμαι ὁ μεγαλείτερος φιλόσοφος. Ἂς πανδρευθοῦμε λοιπόν, γιὰ νὰ δοῦμε, ἀπὸ περιέργεια, τί θὰ γίνῃ τὸ παιδὶ ποὺ θὰ προέλθῃ ἀπὸ μιὰ τέτοια ἕνωσι!

***

Γιατὶ ἐγαύγιζε φάλτσα!

Ὁ περίφημος μουσουργὸς Ραμὼ εἶχε πάει κάποτε νὰ ἐπισκεφθῇ μιὰ γνωστὴ του Κυρία. Ἐκεῖ, λοιπόν,ποὺ συζητοῦσαν,ὁ Ραμὼ σηκώθηκε ξαφνικά, ἅρπαξε τὸ σκυλλάκι τῆς οἰκοδεσποίνης καί... τὸ πέταξε ἀπ' τὸ παράθυρο!

— Τί κάνετε, κύριε! τοῦ φώναξε κατάπληκτη καὶ τρομαγμένη συγχρόνως ἡ οἰκοδέσποινα.

— Δὲν ἀκούσατε πόσο... φάλτσα ἐγαύγιζε;!... ἀπήντησεν ὁ Ραμὼ γεμᾶτος ἱερὴν ἀγανάκτηση.

***

Πομπήϊος καὶ Λούκουλλος

Ὁ Πομπήϊος ἔπεσε κάποτε βαρυὰ ἄρρωστος. Ὅταν μπῆκε στὸ στάδιο τῆς ἀναρρώσεως, ὁ γιατρός του τοῦ συνέστησε νὰ τρώγῃ πολλὲς «ταίχλες» τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ δυναμώσῃ. Τὸ εἶδος ὅμως τῶν πουλιῶν αὐτῶν ἦταν σπάνιο στὴ Ρώμη. Ὁ μόνος ποὺ διέτρεφε μεγάλο ἀριθμὸ τσιχλῶν, γιὰ νὰ τις χρησιμοποιῇ στὰ γεύματά του ἦταν ὁ Λούκουλλος.

Ὁ Πομπήϊος, ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτό, ἔγινε ἔξω φρενῶν.

— Τί διάβολο! φώναξε μὲ ὀργὴ στὸν γιατρό του. Ὥστε ἡ ζωὴ τοῦ Πομπηΐου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τή... λαιμαργία τοῦ Λουκούλλου;...

***

Ἱστορικὲς... Μελομανίες!

Ὁ Ἀθήναιος ἀναφέρει ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Τυρράνων ἦσαν τόσο μελομανεῖς ὥστε ἐζύμωναν τὸ ψωμί τους, ἐπάλευαν καὶ ἐμαστίγωναν τοὺς δούλους τους... ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ αὐλοῦ!

***

Ὅπου... τὰ χάνει κι' ὁ παπᾶς!...

Κάποτε ἕνας ἱεροκῆρυξ τῆς Περούζκι, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐγύρισε πρὸς τὸ «ποίμνιό» του, καί, μὲ φωνὴ θλιμμένη, ἔκαμε τὴν ἑξῆς δήλωση:

— Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί... Ἐπαρατήρησα δυστυχῶς, ὅτι οἱ μισοὶ ἀπὸ σᾶς περιέπεσαν στὸ τρομερὸ ἁμάρτημα τοῦ ψεύδους...

Πρὸ ὀλίγου ποὺ ἤρθατε νὰ ἐξομολογηθῆτε, ὅλες ἡ γυναῖκες ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν ἀπάτησαν ποτὲ τοὺς συζύγους των. Ἀντιθέτως ὅμως καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες ὡμολογήσατε ὅτι, ἀπατήσατε τοὺς φίλους σας μέ... τὶς συζύγους των! Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μοῦ δηλώσετε...ποῖοι ἀπὸ σᾶς εἶπαν τὴν ἀλήθεια: οἱ ἄνδρες, ἢ ἡ γυναῖκες;...

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων της, εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ Γεροντοκόρη»,«Τὰ καμαρίνια τῶν μεγάλων Καλλιτέχνιδων», «Τὸ ἐμπόριο τῶν Σκλάβων στὸν 20ον αἰῶνα», Οἱ γίγαντες τῶν ποταμῶν», «Οἱ ἥρωες τοῦ Βάγνερ», «Πληγωμένες καρδιές» κλπ. κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τὰ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ τὸ συναρπαστικὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. **Διονυσίου Κοκκίνου**: "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,,